

kih izgledov je dovolje. Naj Vam le enega navedem. V Brežicah pri neki udovi, se ve, da nemški, se je učil trgovine kmečki sin iz Zakota, kakor se sam piše Potscheg in je še zdaj tam in kaj je zdaj? Najhujši nasprotnik naroda, razpošilja v „vabtarico“ vabila za „Südmark“. Nedavno pa se je bil opekel, ker se je bil predrznil spoštovanemu g. trgovcu poslati vabilo za „Südmark“. Ta ga je lepo zavrnil, naj bi vsi trgovci, kakor pomočniki posnemali g. Gereca v Pišecah! On se je učil tudi pri najhujšem Lahu, zdaj Nemci; bil je tudi vojak, pa je vedno zvest ostal majki Slavi in Bog ga je osrečil. Zdaj je bogat trgovec in mnogo čislán pri občinstvu in še celo za župana so ga izvolili. Čast in poštenje, komur gre! Dragi bralci, zdaj vemo, komu naj zaupamo, ogibajmo se takih barantačev, ki jim je le za naš penez, za srečo naroda pa nič; tu naj velja tudi: svoji k svojim! To pa še ni zadosti, da imamo šulverein, čegar blagajnik je privandrani poštni Šmid, ne bodi ga treba, imamo tudi Südmark, za kojoj najbolj gorita Potscheg in Pinteritsch. Zdaj bomo še dobili „Kinder-Garten“; to je zanjka za nežno mladino, se ve, da ni dvoma, da je bodo dosti vlovili, ker ne vejo kmetje, kaj je to otroški vrt. Zato so prošeni pošteni gospodje, da to ljudem razjasnijo, posebno pa častiti gospodje duhovniki, kajti oni so najboljši jez proti takim navalom. Dragi, poslušajte radi glas svojih dušnih pastirjev, bodi si v cerkvi ali v domačem življenji, kajti oni so bolj učeni in skušeni, kakor pa naš Jaka in tovariši. Ker sem bil omenil otroški vrtec, dragi stariši, ogibajte se ga, kakor strupenega gada, kajti vaši otroci so vam veliki zaklad za bodočnost. Mnogokrat sem slišal tožiti, da tako razposajenih otrok ima malokatera šola, kakor Brežiška; ti otroci so očitni sad šulvereina.

S hribov pri Dobrni. (Kako dramijo zavést.) Zvečer pred praznikom apostolov slovanskih, sv. Cirila in Metodija, Slovenci zaigajo krese po slovenskej navadi. Vrli mladeniči so omenjeno šego v naše okolice vpeljali še le lani. Ker so pa po vzgledu svojih vrstnikov-sosedov tudi streljali, ne da bi imeli za to postavno dovoljenje od strani župana in ker jih je nekdo zavoljo strelbe pri gosposki zatóžil: vsled tega je občinski predstojnik dobil iz Celja ukaz, da naj strelce kaznuje. Neki fant, ki se je oglasil za odgovornega, bil je v prid občinskim vbožcem obsojen na platež globe v znesku 1 gld. Letos pa so županu, kakor to zahteva postava, pravočasno naznanili, da nameravajo streljati. V občini gorelo je deset kresov. Z rečenim naznanilom so se mladeniči ognili nepotrebnej sitnobi. A „liberalci“ so z lanjskim preganjanjem strelcev ljudem odprli oči in tako budijo ob enem našo mladež k narodnej zavesti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Da vlada grofa Taaffe ne nahaja pri vsem, kar počne, če je tudi na korist države, več hvale, kriva si je sama, ker je premalo odločna ter nihče ne ve za pravo, kam da se ona nagiba, na levo, torej liberalno ali na desno, konservativno stran. Nobena ji torej ne zaupa in nobena je ne podpira, kakor to more biti zasluži. — Mesto Dunaj térja za-se več zastopnikov v dež. zboru in kakor sodimo, jih s časom tudi dobi, da si jih že doslej nima premalo v primeri s kmeti. — Ker se „dež. razstava“ v Gradci obiskuje le malo, skuša ji odbor priti s tem na pomoč, da vabi razna društva, naj pridejo tje zborovat. Te dni pride torej tje društvo avstrijskih bučelarjev in z njimi nekaj več mož v razstavo; več pomena pa menda nima to zborovanje. — Nevihta, ki je bila zadnji četrtek po gorenjem Štajar skem, napravila je veliko škode v Gradci in po okolici; najhujša pa je bila pač po mestu, na vzhodni strani. — Pri dež. volitvah na Koroškem je zmaga po vsej vrsti na strani najhujših nemških liberalcev in bode torej zopet brč župan v Celovci dež. glavar in ves dež. odbor in kar je z njim v zvezi, v rokah zagrizenih svoražnikov slov. ljudstva. — Da se dela opovera slov. posojilnicam, zato si snujejo možje iz „bauernbunda“ na večih krajih nemške posojilnce in podpira jih v tem tudi blizo vsa koroška gospóda, se ve, da le za voljo namena, naj se jim ne izvije noben slov. kmet iz klešč. — S podružnico na Beli peči, nemški naselbini na Kranjskem, ne gre društvu „Südmark“ nič kaj po volji, pametni možje ne marajo zanj. — Leta 1889 je živel na celem Kranjskem 239.229 možkih in 262.551 ženska, torej je bilo 23.322 žensk več, kakor možkih. — V dež. zbor v Gorici izvoli se brč na novo dr. Gregorčič in ne ve se zato, čemu da je odložil poslanstvo, če mu je vendar le prav, da še se mu izroči na novo. — Zoper vodjo primorskih Slovencev, dr. vit. Tonkli, ruje se še vedno od neke stranke ter se mu očita, da zanemarja dolžnosti, ki jih mu nalaga njegovo častno mesto. V tem je težka sodba. — V Trstu je počila zopet petarda, tokrat pred hišo, v kateri je bila obletnica blagoslovljenja zastave slov. delavskega društva. Vidi se torej na prvi hip, komu da je bila namenjena. — Pri dež. volitvi za Istro sta bila na novo voljena narodnjaka Mandič in Jenko, torej tista, katerih izvolitve laška večina v zboru ni potrdila, da-si je bila pri obéh soglasna. Svet se vpraša, kaj počne sedaj laška večina in kaj počne na vse c. kr. vlada. — V Zadru, glavnem mestu Dalmacije, razkrili so spomenik hrv. pesnika frančiškana Katiča. Iz početka vlada ni privolila v to, češ, da bodo Lahi „hudi“ čez

to. — Škof Djakovski, msg. Strossmayr obhaja k malu 40 letnico svoje časti in madjarski in drugi hujskači upijejo po svetu, da hoče škof neko „panslavistično zvezo“. Čudna bojazen! — Ugron, mož polu madjarskega ognja, terja, naj se c. kr. vojaštvo razdeli v ogersko in avstrijsko ter pride ogersko vojaštvo po polnem v roke vlade v Budimpešti. Čemu ne koj, da pride vse vojaštvo v roke Madjarov? — Kakor je podoba, postane knez Szanguszko dež. maršal v dež. zboru Galicije, kajti ces, namestnik v Lvovu, grof Badeňi se že pogaja z njim in ni dvoma, da prevzame knez to čast, pri kateri mu je treba — denarja in to iz lastnega žepa. Vsakdo tega ne more ali pa tudi ne ne mara.

Vunanje države. Veleposlanik za Španijo je postal pri sv. očetu v Rimu don Pidal y Mon, mož, čegar rodbina je na dobrem glasu po katol. svetu. — Iz Italije veje ostra sapa zoper avstrijsko vlado, to pa, ker je razpustila društvo „pro patria“. Vročekrvi Lahi bi najraje nam napovedali vojsko, ko bi se ne bali — avstrijskih topov. — Tudi v Španiji čutijo potrebo, da se jim pomnoži vojaška sila in bode jim torej, kakor že po vseh drugih državah, seči zato globlje v žep. Ali bodo pač tega veseli davkoplachevalci! — Te dni je bil ruski vojni minister na francoskih tleh, v Parizu in se ve, da so ga francoski častniki vzprejeli z veliko častjo. Mož pa tudi gotovo ni zastoj prišel v glavno mesto francoske republike. — V Lüttichu, velikem mestu Belgije, bode v dneh 7. in 8. septembra velik shod katoliških mož iz cele Evrope in sodi se, da bodo sklepi na tem shodu dokaj važni, posebno gledé na delavsko vprašanje. — Anglija ima veliko tovaren in izdeluje marsikatero robo, za katero ji je skrbeti, da jo proda. To pa doseže najlaglje v naselbinah po širnem svetu in zato ima ona tacihi tudi po vsem znanem svetu. Od tod prihaja, da najde Angleža ali vsaj angleško blago človek po celem božjem svetu. — Kakor se kaže, posrečilo se je nemškemu cesarju potovanje v Rusijo in pravi se, da pride še to jesen ruski car v Berlin, da mu povrne obiskovanje in da se sklene more biti zveza obéh velicih držav za trdno. — Bolgarska vlada je izpustila Rusa, Kalubkova iz ječe in sicer na zahtevanje ruske vlade. — Iz Srbije se poroča, da misli vlada razpustiti društvo „Velika Srbija“ in sicer za to, ker dobiva podporo iz Rusije, nekaj, kar posebno Madjarom ni po volji, ker se bojé „panslavizma“. Oj nesreče! — Sedaj je resnica, da je patrijarh v Jeruzalemu odložil svojo čast ter je turški sultan temu že tudi pritrnil. Ne ve pa se za pravi uzrok. — Grška vlada se je nekoliko spremenila, kar se tiče oseb ministrov, sicer pa ostane vse pri starem. — V Armeniji so se sprijeli turški

in kršč. prebivalci, posebno v mestu Erzerum so strune napete in turska vlada stori dobro, če seže vmes, škoda, da stori to težko na korist kršč. prebivalcem ter vpokori ljute mohamedanec. — V južni Ameriki je več republik in kakor na povelje, so sedaj skorej v vseh rabuke, najhuja je sedaj v Boliviji; tudi vojaki so zoper vlado. — V Braziliji, najnovejši republiki sveta, se vpelje bojda prisilni zakon, to se pravi: vsak moški si mora vzeti ženo, če hoče ali noče. Kdo pa potlej živi rodbine in kje ostane v republiki „zlata prostost?“

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Da je bilo celo življenje tega ljubljenca božjega sveto, nam dokazuje že ime, koje mu je ljudstvo pridjalo, ime „Pravični“ in to nam potrjuje tudi sv. pismo, ki nam kratko sicer, a izborno tega moža slika: „In glej bil je človek v Jeruzalemu, kateremu je bilo ime Simeon in ta človek je bil pravičen in pobožen in čakal je tolažbe Izraelove in Duh sveti je bil v njem. In razodel mu je bil sv. Duh, da ne bo videl smrti, dokler ne vidi Kristusa Gospoda. In pride v Duhu v tempelj. In ko prineseta roditelja otroka Jezusa, da storita za-nj po šegi postave, ga on vzame v naročje in zabvalivši Boga reče: Sedaj odpuščaš hlapca svojega, Gospod, po besedi svojej v miru, ker so videle oči moje zveličanje tvoje, katero si pripravil pred obličjem vseh narodov; luč za razsvetljenje poganov in slavo naroda tvojega Izraelskega. Jožef pa in mati njegova sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. In blagoslovi ju Simeon in reče Mariji, materi njegovej: Glej ta je postavljen na pad in vstajenje mnogim v Izraelu in za znamenje, kateremu se bo nasprotovalo — a tebi samej bo pa prebodel meč dušo! — da se odkrijejo mnogih misli“. (Luk. II. 25—36.)

Predragi čitatelj, vse to ti je pač dobro znano iz sv. evangelija, koje slišiš najmanj enkrat vsako leto, kaj ne? Gotovo si že tudi ti blagroval moža, kojega evangelist tako lepo proslavlja, moža, v kojem je bival sv. Duh, ter mu razodel, da ne zatisne prej svojih oči, dokler ne vidi Izveličarja sveta; ja blagroval in blagruješ tega izvoljenca Božjega tudi po pravici, ker je ravno on bil tako srečen, da je Tistega, po kojem so kralji, preroki in celi narodi hrepeneli ter ga željno pričakovali, ne samo videl, nego tudi na svoje srce pritiskal, ga na svojih rokah celemu izraelskemu ljudstvu kot včlovečenega Sinu Božjega pokazal